

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

O ruptură grea

Trec peste noi iarăși zile grele și de mari încercări! De astă-dată, durere, relele nu ne vin din afară, ci ele s'au ivit și se ridică din mijlocul nostru.

Cu multă părere de rău trebuie să vorbim despre ele.

Neînțelegerile între fruntașii noștri naționali, despre care am vorbit pe scurt în numărul nostru trecut, încep a se desveli din zi în zi în forme și întinderi tot mai înspăimântătoare, — și nu mai mult ca o neînțelegere între o parte a membrilor vechiului comitet național și vechia redacție a „Tribunei”, ci ca o crasă, o sfâșiare crâncenă între înșiși iubii noștri fruntași. Am spus că s'au adunat săptămâna trecută la Sibiu se iee vre-o hotărâre și se pună capăt neînțelegerilor ivite în jurul „Tribunei”. Au fost de față 11 inși. Sfătuirea însă n'a ajuns la bun sfârșit, ea s'a încheiat cu o ruptură grea între cei mai aleși ai noștri. Șase aveau o dorință, cinci alta. Nu s'au înțeles: s'au despărțit certăți și s'a deschis între dâșii o rană adâncă, care va deveni cu atât mai dureroasă și va sângera cu atât mai mult spre paguba și părerea noastră de rău a tuturor, cu cât și unii și alții se vor ținea mai tari în partea lor.

Dăm în cele următoare loc unei scrisori ce o primim dela 6 distinși bărbați ai noștri, cari au aflat de bine se iee cuvântul în felul precum l'au luat. Tipărim scrisoarea din respectul adânc ce-l purtăm celor subscriși întrînsa, și o tipărim chiar cu primejdia de a fi numiți iarăși »nemodești«. O, ce mult ne-am fi bucurat să putem fi așa »modești« ca să nu avem privilegiu a publica așa ceva!

Scrisoarea, care are forma unui protest contra celor întemplate, varșă

o lumină vie asupra stărilor de lucruri în care am ajuns așa ca din senin și pe neașteptate.

Eată scrisoarea-protest:

Sibiu, 11 Ianuarie n. 1896.

În zilele de 10 și 11 Ianuarie n. 1896, unsprezece dintre membrii comitetului național disolvat, anume dnii: Dr. I. Rațiu, G. Pop de Băsești, Dr. V. Lucaciu, Dr. D. P. Barcianu, D. Comșa, N. Cristea, Dr. T. Mihali, Dr. G. Tripon, Dr. V. Fodor, Iuliu Coroian și Rubiu Patîța, s'au întrunit în Sibiu la consfătuiri confidențiale. Scopul acestor întruniri era să aplaneze pe cale pacinică divergențele ce s'au născut în sinul partidului național în urma hotărârilor luate la 15 și 16 Noemvrie 1895 și mai ales în urma conflictului ce s'a dat pe față după dispozițiunile luate de dl Dr. I. Rațiu în afacerea redacțiunii »Tribunei« și »Foi Poporului.«

Consfătuirile au promis rezultatul dorit de întreaga Românie. Și în scopul acesta majoritatea membrilor consultători, cu o deosebită loialitate s'a arătat dispusă a salva situațiunea gravă. S'au și făcut în acest spirit propuneri formale și anume: dl Dr. V. Fodor a propus restabilirea statului quo-ante, curmarea proceselor și sistarea polemilor ziaristice; dl Dr. V. Lucaciu asemenea a propus restabilirea statului-quo-ante în redacția foilor naționale sus amintite; ear' dl Dr. T. Mihali aprobă toți pașii făcuți și exprimă încredere presiului, investindu-l cu »puteri discreționare«(!)

Cu ocaziunea votării asupra acestor propuneri, făcute în scris, s'a săvârșit nu numai un regretabil abus de puterea presidențială, ci mai mult: o flagrantă falsificare a voinței majorității membrilor consultării. Și anume noi cei 6 membri subscriși din 11 câți eram de față, am fost siliți să asistăm la următorul spectacol: Propunerile mai sus amintite au fost puse la vot după cum urmează: întâi propunerea d-lui Dr. V. Fodor, pe care presiul, fără a constata voturile pro și contra,

a declarat-o ca rămasă în minoritate. A urmat propunerea semnată de dl Dr. T. Mihali, care a întrunit 4 voturi și anume voturile d-lor G. Pop de Băsești, Rubiu Patîța, Iuliu Coroian și Dr. T. Mihali.

Propunerea d-lui Dr. V. Lucaciu, care în întregimea ei conținea un remediu potrivit pentru salvarea situațiunii fără jignirea vreunei considerațiuni, fără ca membrii consultării să-și dea părerea, a fost înlăturată de presiul prin următoarea procedură: dl Dr. I. Rațiu, după votarea asupra propunerii dlui Mihali, declară primită cu majoritate această propunere, deși ea întrunise numai patru voturi din 11, și imediat a ridicat ședința.

În fața acestei procederi, d-nii Dr. D. P. Barcianu, D. Comșa și Dr. V. Fodor și-au dat dimensiile, asupra cărora presiul n'a mai provocat votul membrilor consultării, — ear' dl Dr. V. Lucaciu îndată și-a făcut observațiunile și a protestat, la ce a primit răspunsul: »Poți tot protesta!« Dl Dr. G. Tripon asemenea a declarat în termeni categorici că el a votat pentru propunerea d-lui Dr. V. Fodor, care declarațiune asemenea a fost ignorată. Dl N. Cristea nu și-a dat votul pentru cele două propuneri amintite, deoarece-*ce aștepta punerea la vot a propunerii d-lui Dr. V. Lucaciu, pe care toți subscrișii am fi primit-o, și astfel se curmau toate neînțelegerile!*

Constatăm cu durere că chiar în cea mai gravă situațiune a partidului nostru național s'a întemplat acest lucru, care este nu numai un abus detestabil, dar' și o fâțișe violentare a voinței majorității.

În fața acestei situațiuni grave, pe care noi am voit să o salvăm din inimă curată, datori ne simțim să aducem la cunoștiința națiunii această procedură, care dă explicațiunea situațiunii.

Dumnezeu cu noi și cu sfânta noastră cauză!

Dr. V. Lucaciu m. p. Nicolae Cristea m. p.
Dr. V. Fodor m. p. Demetriu Comșa m. p.
Dr. G. Tripon m. p. Dr. D. P. Barcian m. p.

*

În legătură cu acestea publicăm și o altă scrisoare, pe care o primim dela dl Ioan Russu-Șirianu. D-Sa cu soții d-sale G. Bogdan-Duică și T. L. Albini, au tăcut până la adunarea de mai sus a comitetului, deși multe s'au scris contra lor, și au tăcut fiind-că mai credeau în o ajungere a lucrurilor la bun sfârșit. Acum că pace nu s'a putut face, și nu din vina lor nici a celor ce i-au luat oarecum în apărare, — încep și dâșii să se apere și să spună câte o vobă lămuritoare.

Eată ce ne scrie dl Russu-Șirianu:

Onorabilă Redacțiune,

Într'o afacere, care nu mai este a mea personală, ci privește întreaga noastră politică, apelez la imparțialitatea D-Voastră rugându-vă ca în așa zisa »crasă a „Tribunei“ să-mi dați și mie cuvântul.

Declar întâiu de toate, că scandalul ce mi se impută, că l-aș fi provocat, stricând litere și împedcând astfel apariția „Tribunei“, este o calomnie, scrisă la adresa mea de dl Dăian, fost redactor al „Dreptății“, pe care dl Rațiu, deși știa că nu este neîmpăcat adversar, ni l'a adus la „Tribuna“ tocmai într'un moment când spiritele erau mai iritate.

Cât despre cele ce au premers crisa, am onoarea a Vă relata următoarele fapte.

La 15 și 16 Noemvrie 1895 dl Rațiu convocase la Sibiu pe membrii comitetului național, precum și pe suplenți. S'a hotărât atunci: 1) dl Rațiu să facă — cel mult în 10 zile — ministrului de interne o remonstrare, declarând că consideră ordinul de disolvare a comitetului ca nelegal și deci nul, neavenit; 2) ear' pentru clarificarea situațiunii create prin grațierea martirilor, precum și pentru a marca lupta în viitor, presiul să facă un manifest cătră popor, încă înainte de Crăciun; 3) s'a ales o comisie, în frunte cu dl Rațiu, care să procedă îndată la organizarea mai temeinică a partidului nostru național după un plan presintat de subscrisul.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Vers de ură...

Din cele mai amari cuvinte
Am vrut să-ți scriu un vers de ură,
Dar' ochii ței ca stele sfinte
Îmi străluciau frumoși în minte...

Și înzădar mă frământasem
Să-ți scriu cuvinte de mânie,
Căci unul macar nu aflasem
Ori cât se aflu îl căutasem!

Pricepeți dar' voi ochi de mură
Ne 'ndurători întotdeauna,
Că 'n dragostea-mi fără măsură
Nu-și face loc un strop de ură?

Și de 'ncepui aceste șire
Vorbînd de ură, unde-'i ura?
Sfîrșesc, vedeți, ce potrivire,
Cu dulcele cuvânt... iubire!

Elena din Ardeal.

„Însoțirile de credit.“

Sub titlul acesta a eșit de sub tipar la Sibiu o carte foarte folositoare.

Este astăzi recunoscut pretutindenea, că unele din cele mai folositoare așezăminte pentru poporul din sate, sînt așa numitele »Însoțiri de credit sistem Raiffeisen“, sub care se înțeleg nește însoțiri, mici bănci sătești, întemeiate cu scop de a ajuta pe om în lipsa lui cu un împrumut mic și ușor de plătit, fără mari camete, și din venitul cărora earăși toți să se împărțasească. Un mijloc adecă, foarte cuminte de a face ca banii noștri să nu se depărteze dintre noi, ci tot aci să rămână, să se adune și se ajutore la înflorirea materială a comunei. Dar' pe lângă aceea, felul acesta de însoțiri mai urmărește și un al doilea scop și mai nobil: acela de a ajuta la îmbunătățirea purtării morale bune în comună. În acest fel de însoțiri, din care fiecui îi pare rău să nu facă parte, nu se primesc decât oameni cu purtare morală bună, nepătați, ori cel puțin căiți de lungă vreme.

Sînt ceva neprețuit de folositoare aceste însoțiri din toate punctele de vedere, și nu sînt greu de înființat. Unde odată s'au înființat, darul lui D-zeu s'a pogorît între lo-

cuitori. În Germania de pildă, sînt pline cetățile și satele de ele! La noi Români din Ardeal și Ungaria însă, le poți număra pe degete! De ce? Pentru-că nu le cunoaștem; și nu le cunoaștem că nu prea aveam de unde lua învățătură despre ele.

Lipsa aceasta a noastră a voit dl Dr Aurel Brote, directorul băncii »Transilvania« din Sibiu, unul dintre cei mai pricepuți fruntași ai noștri în treburi de bănci și însoțiri, să o îplinească. D-sa a tradus și a scos zilele acestea de sub tipar cartea ce a scris-o despre acest fel de însoțiri însuși întemeietorul lor, F. W. Raiffeisen, dela care își au și numele. E cea mai desevășită carte scrisă despre aceste însoțiri, și dl Dr. A. Brote a dobândit dreptul dela însuși autorul Raiffeisen, ca să-i traducă pe românie prețioasa lucrare.

A eșit tradusă, pe format 8° mare, o carte de 18 coale tipărite, în care apoi aflăm toate îndrumările de care numai avem lipsă voină a înființa »Însoțiri de credit sistem Raiffeisen“, — îndrumări anume, despre cum e a să purcede la înființare, care e scopul ei, cum să administrează, cum să procure mijloacele de lipsă, o muștră de statute, cum să face legătură mai multor astfel de însoțiri între sine, apoi cu alte feluri de însoțiri, pe

urmă îndrumări pentru fiecare slujbaș al însoțirii îndeosebi, că anume cari îi sînt drepți și cari datorințele, etc. Scurt: de tot ce ai lipsă să știi privitor la aceste neprețuite așezăminte pentru popor, — afli în cartea de care vorbim.

Noi o recomandăm cu căldura cărturarilor români, și îi facem luători aminte, că aceasta e, precum se poate înțelege din cele de mai sus, chiar fiind tradusă după Raiffeisen, — cea mai bună carte de acest fel în limba română. S'au mai cumințit și alții să scrie un »îndreptar« despre aceeași treabă, dar' e departe de a fi macar mulțumitor acel »îndreptar«, decum bun.

Cine se interesează de aceste prețioase bănci pentru popor, și bine ar fi să se intereseze Români de pretutindenea, — va cumpăra cartea d-lui Dr. A. Brote, despre care vorbim aci. E a să cere la Comitetul »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului« în Sibiu, și se poate avea pentru prețul de optzeci cruceri.

Mai însemnăm aci și aceea, că lucrarea a fost tipărită pe cheltuiala bravei »Reuniuni agricole române din com. Sibiului«, care n'ar fi primit s'o tipărească pe cheltuiala sa, de n'ar fi cunoscut întrînsa o carte de mare preț.

Prier.

PACEA LUMII

Italianii în Africa.

Vremea trecu însă fără ca dl Rațiu să fi conchemat o singură dată la muncă pe cei 4 membri ai comitetului cu locuința în Sibiu, ci singura preocupare-i era, să ajungă în stăpânirea Institutului Tipografic, pe care l'a și sequestrat pe baza unei obligațiuni ce are dela T. Liviu Albin. Ear' la 2 Ianuarie c. a pus pe dl Dăian să scrie un articol, în care pe lângă că desvăluia lucruri ce nici-odată nu trebuiau să ajungă în public, dar' pe deasupra mai eram și noi, redactorii vechi și proprietarul „Tribunei”, insultați.

Ca prim-redactor, se înțelege am confiscat acest articol, dat la tipar fără știrea mea. Dl Rațiu ca stăpân temporal al institutului, m'a destituit atunci și m'a oprit prin judecătoria ungurească și poliția din loc să mai merg pe la redacție, desl' îl rugasem să mai aștepte până la ședința comitetului, convocat pe 10 Ianuarie n. Am declarat în același timp, că mă supun hotărârii comitetului, d-sale nu-i recunosc însă dreptul să ne trateze ca un satrap.

Majoritatea comitetului, în frunte cu dl Lucaci, a hotărât în favorul nostru. Dl Rațiu însă, deși ajuns să fie spriginit numai de 4 membri, merge pe calea apucată.

Așa stau azi lucrurile.

Cine poartă vina, publicul va putea să judece drept numai cumpenind și faptele de mai sus, ear' nu ascultând numai cele ce i se spun în „Tribuna”, pe care dl Rațiu o scoate acum în contradicție cu toți întemeietorii și redactorii vechi ai acestui ziar.

Sibiu, 2/14 Ianuarie 1896.

Cu stimă colegială
Rusu Șirianu

Cele descoperite în scrisoarea aceasta, vor dovedi cu o cale, credem, fiecui, că și așa-numitul »conventicul din Brașov» n'a fost și nu e deloc o faptă ce se slujească spre rușine celor ce au luat parte la densul, ci tocmai le face cinste, arătându-i ca pe oameni cu adevărată durere de inimă pentru mersul treburilor naționale, împedecate în timpul din urmă.

„Tribuna” abia resufflând de uimită publică protocolul luat în acea adunare, par'că ar fi dat fără veste peste o ladă de dinamită de care tocmai se apropie flacăra fitilului, — și are aerul că prin »descoperirea» aceluia protocol ar fi omorînd de tot pe »celebritățile necunoscute» din fruntea lui, — dar' după a noastră părere tocmai într'o lumină ce le face cinste, îi pune pe participanții la »conciliabul». Să pare că oamenii în aprinderea lor au ajuns a nu mai ști afla adevăratul preț al faptelor!

Părintele NICOLAE CRISTEA, cărunțul luptător național și credinciosul slujitor al bisericii sale, după cum aflăm din Sibiu, s'a retras de pe câmpul luptei politice. Ceea-ce l'a hotărât la aceasta, sînt întemplerile nefrumoase din zilele din urmă. Dl Cristea, spriginise până la un punct pe dl Dr. Rațiu, dar' după ședința dela 11 Ian. a comitetului, ivindu-se deosebire și între D-Sa față de dl Dr. Rațiu, a hotărât să se retragă. Noi care nu putem uita meritele acestui cinstit luptător național, și mai ales nu ținuta D-Sale bărbătească în cea mai grea vreme a procesului Memorandului dela Cluj, ținută care a însuflețit încă odată pe toți în acele clipe grele, — nu putem din destul regreta retragerea părintelui Cristea. Nădăduim însă și dorim, ca hotărârea D-Sale să nu fie atât de tare cât se nu se mai poată schimba, ci că va reintra ear' în luptă, luându-și locul pe care trecutul D-Sale îl îndreptățește să-l țină!

*

Bisipă descreeată. Urmările paradei ce Ungurii plănuiesc s'o facă cu milleniul vom avea încă și noi cetățenii nemaghiari să le simțim multă vreme. Guvernul are de gând, să spune, să facă un împrumut uriaș, și anume de **trei sute milioane floreni** pentru milleniul Curată descreeare!

Despre starea încordării între Italiani și supușii lor din părțile ce le stăpânesc în Africa, știrile cele mai nouă sînt tot răsboinice. O telegramă din Adigrat spune, că în 8 Ianuarie toată ziua a decurs lupta între trupele italiene și locuitorii resculați. Artileria a trebuit să între și ea în lucrare și cu foc de tunuri să slăbească puterea inamică. Peste noapte italienii au fost atacați de nou, dar' au respins cu bine atacul, căzînd în aceasta încăerare pe întunec numai un Italian și doi dintre resculați. În zori de zi, resculații au atacat iarăși pe Italiani și au ținut cu ei un foc îndelung de puști, pe distanță de 700—1300 pași. A căzut alt Italian și 4 indigeni. În 10 Ian. resculații au încungiurat de tot cetatea Adigrat și au atacat pe Italiani, dar' n'au reușit să-i scoată din ea. Italianii în acest atac au avut 2 morți și 7 răniți.

Rescoala din Zeitun.

Provincia Zeitun sub stăpânire turcească, este și ea resculată. Domnind însă acum chiar un frig groaznic și o zăpadă isbită de furtuni teribile, Turcii au trebuit să-și retragă trupele spre Maras. Asta dă privilegiu resculaților să facă pregătiri nouă și să se provadă cu cele de lipsă, pe când vor putea ear' începe atacul contra stăpânirii turcești.

În Africa Orientală

Arabii din Africa Orientală au ridicat armele asupra Englezilor. Cum de pe acolo știrile străbat foarte anevoe, abia acum se știe că la 6 Dec. a tr. lângă lacul Nianza, a fost o luptă crâncenă între trupele engleze și Arabii resculați. Lupta a ținut 2 zile și jumătate. Arabii au pierdut 210 oameni, ear' pe generalul lor l'au prins Englezii împreună cu mulți de-ai sei.

Din Franca.

Știrile mai nouă din Franca spun că *ducele de Orleans*, doritor să revie în Franca iarăși Impărăția la putere în locul republicei, ar fi zis pretinilor sei să se pregătească numai, că în anul 1896 îi asteaptă mari zguduirii în lăuntrul țerii!

Cearța între Anglia și Germania.

Am spus în numărul nostru trecut că pentru Transwaal a izbucnit o încordare între Anglia și Statele-Unite Americane, spriginite și de Germania. Acum încordarea a ajuns mare și aproape numai între Anglia și Germania. Eată cum: *Transwaal* e o mică republică în partea de Miază-Zi a Africeii, locuită de mulți europeni, supuși englezi și germani mai ales. Nainte cu vre-o 3 săptămâni locuitorii cei mai mulți englezi, ai orașului Johannesberg s'au resculat contra președintelui german Krüger, chemând în ajutor pe un comisar englez Iameson din coloniile învecinate engleze. Iameson a și plecat și a intrat cu arma pe hotarul republicei Transwaal, dar' a fost bătut și prins. De aci frica Germaniei că își perde puterea în Transwaal, și bucuria Angliei că va pune doar' ea mâna pe această republică, ce l'ar prinde tare bine, avînd ea și din sus și din jos de densa posesiuni engleze.

Impăratul Germaniei a felicitat telegrafic pe președintele Krüger pentru isbînda de-a fi respins năvălirea engleză, lucru ce a supărat foarte mult lumea din Anglia. Englezii mai ales în Londra s'au aprins grozav de ținuta împăratului german, și cum el e numit proprietar al unui regiment de cavalerie englez, s'a ridicat o adevărată furtună, cerînd ștergerea numelui lui din oastea engleză!

S'au început grozave demonstrații contra tuturor Germanilor, și ele nu mai încetă. Negustorii englezi au rupt orice legătură cu cei germani din Londra, și ci-că toți Englezii vor răsboiu! La ce să va ajunge încă nu se știe.

Earăși congregație.

Pe Mercuri viitoare în 22 Ian. n. a. c congregația comitatului nostru este de nou conchemată în adunare extraordinară. Eată pentru-ce e conchemată:

1. Ca prin votare nominală să se statorească punctele de invoială, sub cari să se facă împrumutul de 130,000 fl. cari sînt a să trimită cassei statului pentru ca să iee în mâna sa calea ferată ce să va deschide dela *Deva* peste *Brad* la *Abrud* și dela *Hațeg* peste *Petroșeni* la *Surduc*.

2. Ca să se iee hotărîre privitor la predarea iarăși în mâna statului a *podului dela Soimus*, peste Mureș, dimpreună cu dreptul de vamă. Vicișpanul va aduce o propunere în această privință.

3. Să se pună termen nou de alegere în cercurile *Dobrei*, *Iliei* și *Petroșenilor* pentru membri la congregație, unde alegerile au fost nimicite și recursurile contra nimicirii, precum se știe, respinse.

În sfîrșit ca punct 4 și 5 a adunării, are să se întărească hotărîrea comunelor *Guradobra* și *Dobra* de a da și ele ajutor la lucrarea căii ferate *Verșeț-Lugoș-Ilia*.

Precum vedem, să pun la desbatere lucruri ce ne privesc foarte de aproape și pe noi pe toți, de aceea va fi bine ca membrii români ai congregației, să nu întârzie a veni și a lua parte la ea.

Representanța orașului Orăștie.

Am publicat în numărul nostru 51 din anul trecut, sfîrșitul alegerii unei jumătăți de membri în reprezentanța orașului nostru, a căror mandat încetase.

Astăzi publicăm în cele de mai jos lista întregă cu cei vechi cu tot, a domnilor atât aleși cât și viriliști, ce fac parte din această reprezentanță.

Eată-o:

Ca **Viriliști**, în urma dării mai mari ce plătesc, au dreptul a lua parte cu vot la desbaterile reprezentanței Orăștiei următorii. Îi scriem în șir după cât de mare dare plătesc, și pe fie-care cu numele de botez în limba mamei sale:

»Ardeleana»; »Vorschuss Verein»; »Takarékpenztár»; Vilhelm Binder, Gustav Wagner, Simion Corvin, Adolf Zeitler, Fridrich Schuller junior, Fridrich Schelker, Dr. Ioan Mihu, Iosef Grafus, Carl Schuller, Michael Sassler, Johann Neumann, Antoni Sándor, Dr. Lészay Lászlo, Nicolau Vlad, Bede Dénes, Barcsi János, Saroi Szabó Péter, Eclesia evangelică luterană, Eduard Antoni, Albert Tóth, Johann Hart, Eclesia evangelică reformată, Dr. Hermann Klein, Bocz Samuel și Iosef Kaes.

Membri aleși, trimiși în reprezentanță de către cluburile român, săsesc și unguresc, sînt următorii:

Din partea **Românilor**, domnii: Aurel P. Barcian, directorul foii noastre, Dr. Silviu Moldovan avocat, membru al redacției noastre, Dr. Aurel Muntean, avocat, Petru Belei, cassar la »Ardeleana», Laurian Bercian, oficial la »Ardeleana», Constantin Baicu, învățător, Ioan Lăzăroiu, negustor, Nicolau Trif și George Brassai măestru. Aceștia ca membri **ordinari**, ear ca **suplinitori** domnii: Ioan Branga învățător și Adam Cristea, croitor.

Din partea **Sașilor**, domnii: Gustav Amlasher, Rudolf Schuller, Wilhelm Schuller, Iosef Misinsky, Iosef Antoni, Dr. Arnold Böck, Karl Wolf, Ferdinand Zentner, Karl Widmann, și Ludwig Witmann, ca membri **ordinari**, ear **suplenți** domnii: Johann Teutsch și Karl Winkler.

Din partea **Ungurilor**, domnii: Sándor János, Simon Ferencz, Lázár Mor, Szintei Ferencz, Fülöp György, Dosa Dénes, Dr. Schull Gyözö, Dr. Toth Sándor și Németh János, ca **ordinari**, ear **suplenți** domnii: Szeregy János și Megyaszy István.

*

Alegerea funcționarilor orășenești.

Fiind astfel reprezentanța orașului nostru întregită, Sâmbăta trecută, 11 Ian. n. a urmat alegerea funcționarilor orășenești de către reprezentanță, pentru cari să publicase concursul dat și de noi în nr. 52 al „Revistei” din anul trecut. Adunarea alegătoare a fost condusă de dl vicișpan Hollaky Arthur, care prin o vorbire a deschis-o. S'au ales apoi 4 membri de încredere, d-nii: Binder, Vlad, Doza și Sándor. Ear' în comisia de candidare din partea reprezentanței s'au ales d-nii Dr. I. Mihu și Dr. A. Klein, și vicișpanul a denumit din parte-i pe d-nii Sándor János și Wagner Gustav. Purcezîndu-se la alegere, au fost aleși cu aclamațiune următorii domni:

Primar: dl Acker Fridrich.

Protonotar: dl Dr. E. Bran de Lemeni

Senatori: d-nii Daniil David, și Székely Sándor.

Fiscal: dl Dr. Ed. Antoni

Cassar: dl Adolf Martini.

Controlor: dl Fülöp György.

Contabil: dl Oskar Kirshner.

Protocolist: dl Severin Procinkievicz.

Practicant: dl Remus Dobo.

A urmat de punerea jurământului, ear după aceea un banchet în comun, la »Széchenyi»

Un proces bisericesc.

Între biserica gr.-or. română și cea gr.-or. sârbească din patria noastră, s'a purtat de multă vreme un proces mare, pentru averea bisericească din comuna *Sân-Miclăușul-mare*.

Încă de pe vremea când Români gr.-or. din Ungaria erau conduși în comun cu Sârbii gr.-or. și aveau avere bisericească împreună, averea din *Sân-Miclăușul-mare* o foloseau așa laolaltă.

Fiind însă vorba să se despartă ierarhia gr.-or. românească de cea sârbească, s'au ivit ici-colo neînțelegeri pentru împărțirea averii.

În *St.-Miclăușul-mare* neajungînd la invoială, s'au dat pe calea judecătii, și procesul a durat multă vreme.

Tribunalul din Budapesta hotărise ca biserica și zidurile aparținătoare ei, să fie a Românilor, încolo să se facă anumite împărțeli și rescumpărări.

Sârbii au apelat judecata asta, până la Curie, și Curia regească a pertractat procesul în trei zile din săptămîna trecută, schimbînd în parte judecata întâiei instanțe, și anume:

Biserica cu cele aparținătoare de ea, a predat-o Sârbilor, ear' Sârbii să rescumpere pe Români cu 12,000 fl. Celelalte averi să se împartă între unii și alții.

La desbaterile Curiei erau de față și Patriarchul Sârbesc și Metropolitul român greco-oriental Miron.

O descoperire rară.

Profesorul din Würzburg, cu numele Pöntgen, a descoperit în anul trecut un nou soi de *lumină*, cu totul minunat. El produce această lumină cu ajutorul unei mașinării. O țevă de sticlă o umple cu nește gazuri foarte subțiri și ușurele, apoi cu mașina sloboade un curent electric în țevă și sub înfrîurirea electricității la capetul dincolo al țevii să naște o lumină, despre care s'a aflat că străbate prin anumite corpuri prin cari lumina ceastalaltă nu străbate; anume străbate prin lemn și prin carne. Prin metale și prin oase însă nu, precînd lumina noastră, străbate prin acestea și nu prin celelalte. Să știe că fotografiile se fac prin ajutorul luminei, a resfrîngerii razelor ei. Cum lumina cea nouă a lui Pöntgen stăbete lemnul și carnea, cu ajutorul ei poți fotografia lucruri pe care cu ochii nu le vezi, de pildă ceva închis în o lădiță de lemn. S'au făcut probe și s'a văzut că da,

Profesorul Pöntgen a fotografiat cu lumina sa mâna unui om, dar' fotografia a dat numai chipul oaselor și al inelului ce era pe un deget, — al cărnii nu, căci prin carne razele trecuseră cum trec razele soarelui prin sticlă. Dacă ochii ni-ar fi potrivii după aceea stă ciudată lumină, ce altfel ne-am vedea, Doamne, unii pe alții! Să nădăjduesc încă mari descoperiri nouă pe temeiul acesteia.

Triste urmări ale beției.

Unul dintre relele care ne pun mai mari pedeci întru a da și noi mai spre bine, este, cine nu-l știe? — aplicarea pe multe locuri pătimășă, a oamenilor din popor de a bea beuturi spirituoase. Și câte, Doamne, nu sunt urmările nimicoare ale acestei aplicări? Ea slăbește trupul, îl moleșește și îmbătrânește înainte de vreme, întunecă nenorocitului mintea și îl împinge spre fel și fel de fapte care de care mai groaznice și mai triste.

Din *Boufarul-superior*, unde se vede că răul a prins adânci rădăcini, și acum își arată puterea în toată fi-oarea ei, — ni se scriu următoarele:

În comuna *Boufarul-superior*, s'a întâmplat a 2-a zi de Crăciun un îngrozitor omor. Junele Găitin Boldea, pe furis, a junghiat cu cuțitul pe vărul său Șandru Boldea, care îndată și-a dat sufletul. Același criminal a dat cu cuțitul și în al 2-lea văr al său Simion Boldea, pe care însă l'a putut nimeri numai în spate. Acest din urmă până acum nu e mort, dar' zace în grea agonie, și urmările pot fi tot atât de triste. Întemplantarea e cu atât mai fioroasă, că e la noi a 6-a în timp de 11 luni!

Toți oameni de bine sunt puși pe griji, de celea ce se întâmplă în aceasta nefericită comună. Pricina la toate e beția desfrânată și purtarea scăpatată, car' de altă parte conducerea rea de care au avut și au parte acești oameni, altcum destul de deștepti și sirguincioși, și și cu stare bună.

Atragem luarea aminte a celor chemați, îndeosebi a d-lui prim-pretor dela Hațeg, asupra acestor stări îngrozitoare. Ar fi de lipsă să se oprească ori-ce întrunire și petrecere în crâșmă, căci acestea sunt cuibul cald al tuturor fărădelegilor de felul celor de mai sus.

Ear' noi, la rândul nostru, atragem luarea aminte a conducătorilor poporului nostru de acolo, a preotului și învățătorului, să se pue serios pe lucru propoveduind contra potopitorului flagel, și întemeind chiar o »reuniune de temperanță« (însoțire a celor buni de a se reținea dela bețură), doar' vor da pildă bună și vor smulge cumva răul din popor până nu e prea târziu!

CORESPONDEȚĂ

Învățător nedreptățit.

De sub *Retezatul*, Ian. 1896.

D-le Redactor,

Învățătorul nostru din Săn-Petru dl *Gheorghiu B. Reitescu* a fost pîrit în anul 1894 de răuvoitorii: George Vulcu, Stefan Vulcu, Lăzărică Vulcu, Tiron Vulcu și Vasilie Mocioacă, locuitori în această comună, că ar fi un ațîțător al poporului contra Ungurilor. A fost tras în proces. Tribunalul din Deva în pertractarea dela 22 Oct. 1894 l'a declarat nevinovat. Procurorul a recurat și tabla din Cluj și Curia care l'a osândit la 47 zile temniță de stat, pe care a și făcut-o și anume în Deva, unde s'a cerut densusul, dela 15 Nov. 1895 începînd. Dar' în vreme ce densusul era în temniță, ne trezim în comună cu dl notar Fekete Károly vestindu-ne pe temeiul unei hârtii dela fisolgăbirul din Hațeg, că dl învățător *Gheorghiu B. Reitescu* este ridicat din postul său! Asta ni-a mirat și supărat mult, căci în sentința tablei despre perderea postului nu s'a fost judecat, fără numai șase săptămâni temniță de stat și 50 fl.

v. a. Măhnirea la culme, mirarea mare.

Îndeplinindu-și pedeapsa de 47 zile dl inv. Reitescu s'a întors la 3 Ianuarie st. n. în mijlocul nostru. Așteptam să începă școala — dar' împărășindu-i-se de primarul comunei porunca de mai sus, pelegerile nu s'au început, și azi copiii școlari petrec pe acasă fără învățător!

Aducînd acestea la cunoștință publică, rugăm pe capeteniile bisericii și școalei noastre confesionale gr.-or. să pășească la mijloc și să facă tot ce e cu putință ca să așeze în postul avut pe dl învățător al nostru, căci foarte mult îl dorim fiind un învățător harnic. Ne slujește din 1875. În comunele Săn-Petru, Săcel și Uciuc — la venirea d-sale, numărul celor-ce știau ceti era 2—3; ear' azi nu este familie, în carea se nu știe ceti, scrie și socoti! Și pe un învățător așa bun, nește nemernici ne fac să-l perdem! Ajungă-i și pe ei perzarea și hula neamului românesc!

Nădăjdum că cei încredințați cu paza bisericii și școalei noastre își vor face datoria și ne vor reda pe harnicul învățător!

Așteptăm aceasta cu neastempăr!

Plugarul Nicolaus!

Sporul corului.

Băiță, Ian. 1896.

D-le Redactor,

După știrile neplăcute ce Vi s'au trimis în timpul din urmă din opidul nostru, daițim-i voe să Vă trimit eu și una mai bună. Vreau să vorbesc despre corul nostru bisericesc gr.-or. și sporul ce el face.

Înainte de toate să spun cine sînt coriștii. De toți sînt 26, și anume următorii: Nicolae Braica, Nicolae Stanca, Iosif Mihui, Nicolae Gabor, Dumitru Oiegar, Pavel Ursa, Petru Popa, Ioan Gabor I. Nicolae, George Muntean, Avram Gabor, Nicolae Trif iun. George Groza, Popa George I. Nicolae, Lazar Gabor I. Avram, Petru Gabor I. Petru, George Morariu, Avram Ursa, Petru Șerban I. Avram, Vasile Danciu, Visalon Jula, Avram Mihui iun., George Voica, George Gabor, Petru Popa, Adam Stanca și Petru Muntean.

Acestia sînt coriștii, după cât eu îi știu, și stau sub conducerea domnului învățător *George Perian*.

S'au apucat în toamnă târziu de învățat și nici ei nu nădăduiau să ajungă așa curînd să poată cânta, și totuși spre lauda lor fie zis, numiții coriști, arătînd multă tragere de inimă pentru cor, s'au întrunit cînd numai au fost chemați și au învățat cu sirguință și au ajuns de au putut cânta foarte bine răspunsurile liturgice deja în întâia zi a sfințelor sîrbători ale Nașterii Domnului. Credincioșii bisericii noastre s'au depărtat în acea zi dela sfînta biserică foarte mulțumiți, lăudînd pe harnicii coriști, cum și străduințe tinărului lor conducător.

Sînt vrednici de toată lauda, și dorim ca buna înțelegere dintre dînsii să nu peară nici odată, ci ascultînd de conducătorii lor firești, de dl preot și învățător, care la bine îi îndeamnă, să dee înainte din ce în ce mai mult, făcîndu-și cinste și lor și bisericii din care fac parte.

Le doresc spor și bine!

Un ascultător.

NOUȚĂȚI

Vinovat! Jidanul *Schull*, cel cu chilele mici, a fost aflat vinovat și pedepsit mai săptămîna trecută de autoritățile noastre orășenești, cu — 10 fl. scris: *zece floreni!* Nu zicem nimic despre »mărimea« acestei pedepse, constatînd numai că Jidanul a fost aflat vinovat, și asta ne e de ajuns ca să mai vorbim încă despre lucrul acesta!

Serata teatrală din Hațeg vestită în numărul nostru trecut, a reușit foarte bine și a fost bine cercetată atât din loc cât și din jur. Piesa teatrală a fost bine jucată. După ea a urmat petrecere veselă până târziu. Raport va urma.

La casina română din loc se vor licita mâne, Duminecă, la 3 oare după amiaz, ziarele pentru subabonament.

Scarlat. Primejdioasa boală scarlat bătute în ținutul nostru. În Orăștie mulți băcți s'au bolnăvit în săptămînile din urmă, dar' mai ales în *Raportul-mare*, precum ni se spune, mulțime de băcți și copile, până la 14 ani, au fost atinși de scarlat, murînd mulți dîntreșii.

Bal românesc în Blaj. »Reuniunea femeilor române din Blaj« invită la balul ce îl arangiază în 25 Ianuar st. n 1896 în sala dela »Hotel Univers«. Inceputul la 8 oare seara. Venitul curat este destinat în favorul reuniunii Comitetul reuniunii.

Teatru, concert și joc în Romos. Măne, Duminecă în 7/19 Ianuarie 1896, se arangează în înfloritoare comună românească vecină, *Romos*, teatru, anume se va juca piesa teatrală »Cărlanii« de C. Negruzzi, după care va urma concert și la urmă joc. Venitul e în folosul *bibliotecii școlare!* Prețul intrării: 30 cr. de persoană, 50 cr. de familie. Inceputul la 7 oare seara.

Concert românesc în Săcărîmb. Diletanții români din Săcărîmb invită la concertul ce-l dau în 13/25 Ianuarie a. c. în sala școalei române. Inceputul la 7 oare seara. Prețul de persoană 50 cr. de familie 1 fl. 20 cr. Venitul curat e în folosul școalei din loc. După concert urmează joc!

Bal mascat (Narrenabend) în Orăștie, se va da la 18 Februarie n. a. c. în Hotel Széchenyi. Reuniunea germană a tinerilor își dă toată silința ca balul să reușească bine. Programul special va urma la timpul său.

Trenurile scumpite. Direcția căilor terate de stat, a hotărît urcarea prețului trenurilor, căci prea puțin venit le aduc cu prețurile de până acum, și ministrul de comunicație a întărit hotărîrea. În zilele acestea sa publicat noua taxă. *Clasa a treia rămîne neschimbată*, clasa a II și I însă, a fost urcată cu a patra parte mai mult (25%). Asemenea prețurile pentru depărțările mici, se vor urca pentru toate trei clasele.

Casa românească din satul millenar. Dl *Zaharie Muntean*, preot în Sălașul-de-sus, ne scrie privitor la vestita casă românească ce s'a făcut în satul millenului, lângă Budapesta, următoarele: »Pomenita casă s'a lucrat în *Sălașul-de-sus* (nu *Silvașul-de-sus*), și e departe și de Hațeg și de Petoșeni. Ea s'a făcut din material de brad, cu doue locuințe, acoperită cu prăștilă. Sub ea se află pivniță; ear' lângă ea doue grajduri și între ele o șură, precum și alte clădiri economice cum se află la »nemeșii« nostri de pe valea Hațegului.

Rugare. Onorații domni și onoratele oficii, cari n'au rețimes până acum *listele de colectare* în favorul bisericii ce e a se edifică în filia *Cisnădia*, sînt prin aceasta, cu tot respectul și cu stăruința de nou rugați, a retrimite acele liste, cu seau fără sumele adunate, la adresa: »Oficiului parochial gr.-or. din Sadu« posta ultimă Cisnădie (Nagy-Diznód,) comit. Sibiu, — ca să putem da o socoată publică despre colectele intrate, respective despre întreaga avere în bani a acestei comunități, astăzi încă filie aparținătoare la mterata Sadu. *Ioan Popovici, paroch gr. or.* în Sadu cu filia Cisnădie.

Moarte. *Eugenia Dragomir n. Colceriu*, membră fundatoară a »Reuniunii femeilor române Sălăgene« a încetat din viață la 12 Ian. n. în etate de 29 ani, lăsînd nemăngăiat pe soțul său *Teofil Dragomir* proprietar în *Lupoia* și numeroase rude. Fie-i țărina ușoară.

„Vulturul“. Cea mai bună și singura foaie umoristică la noi Români din Ungaria și Ardeal, e *„Vulturul“* redactat de dl *Iustin Ardelean* în Oradea-mare. Cetitorii *„Revistei Orăștiei“* au primit toți câte un număr de probă. S'au putut încredința despre vrednicia lui ne mai avînd lipsă de laude din partea noastră. Li îndemnăm să-l spriginească abonându-l.

Numeri singuratici din „Revista Orăștiei“ se află de vînzare a 5 cr. unul, la dl *F. Schässer* librărar în loc.

Abonaților nostri.

Domnii abonenți vechi cari nu și-au renoit încă abonamentul, sînt rugați a grăbi cu renoirea lui. Celor-ce nu și-l renoiesc, le mai putem trimite numai numărul de față și cel viitor.

Adunare învățătoarească.

Adunarea subreuniunii învățătorilor rom. gr.-or. din protopresb. Orăștiei, amăsurat convocatului emanat la 15 Dec. 1895, s'a ținut Mercuri în 27 Dec. v. sub conducerea vicepreședintelui Const. Baicu.

Înainte de deschiderea ședinței vicepreședintele subreuniunii dă cetire hârtiei primite în preajma adunării gen. dela Preaonoratul dn administrator protopresbiteral N. Ivan, prin care roagă pe vicepreședinte a conduce pertractările Reuniunii resp. ședința convocată pe 27 Dec. își exprimă adîncă sa părere de rău, că nu-și poate astempăra dorul de care este cuprins, înca dela instituirea D-Sale de administrator al acestui tract, de a vede pe toți inv. întruniți și a începe o activitate roditoare cu corpul inv. ce l'a premenit binișor cu puteri nouă, lângă puterile bune și excelente ce le-au aflat intrupate în vre-o 14—15 învățători la intrarea D-Sale în funcțiunea de administrator, fiind morbos de vre-o 10 zile, — roagă pe inv. a să constituie fără a reflecta la persoana D-Sale, fiind acum din de ajuns ocupat, — și ca semn pentru stima ce o are față de învățătorii acestei subreuniuni să-l privească și primească ca membru fondator — rămînînd ca la timpul său să achiteze aceasta datorință. Adunarea generală îl primește cu vie bucurie și însuflețire de membru fondator și dorește grabnică și deplină însănătoșare.

Urmează apoi deschiderea ședinței prin câteva cuvinte bineventătoare a v. președintelui, cetirea Raportului acestuia despre activitatea Reuniunii în cei doi ani espirați, intercalat cu împerejurările cari în timpul din urmă au împedecat mersul regulat al afacerilor subreuniunii, prezentarea și cetirea raportului despre starea casei și a listei restanțierilor. Ambele se predau comisiunilor resp. alese pentru censurarea lor. Predarea prelegerii practice din învățămîntul intuitiv despre »bancă« de I. Fleșeriu. Prelegerea a fost cu viu interes ascultată, și după observările făcute de mai mulți membrii ai subreuniunii, declarată de pe deplin reușită, exprimîndu-se mulțumită pentru zelul cu care și-a lucrat tema. Referada comisiunilor esmise pentru censurarea alor doue rapoarte și în urma propunerii acestora darea de absolutoriu atât comitetului cât și cassariului subreuniunii pe lângă mulțumita protocolară.

Fiind la ordinea zilei reconstituirea comitetului subreuniunii pe un nou period de trei ani, ședința se suspinde pe 5 minute, și după redeschidere, sub președința adhoc a învățătorului I Balomiri, se alege în comitet următorii inv.: Const. Baicu, președinte, Nic. Mihăilă, vicepreședinte, Ioan Fleșeriu, secretar, George Daniil, casar, Nic. Igna, controlor, — Ioan Branga, I. Stăneasă, Ioan Dan și I. Petrușcu, membrii.

Fiind subreuniunea aceasta astfel constituită, sperăm că fie-care inv. ca membru al ei va lucra din toate puterile pentru ajungerea sublimului scop pretins de statutele ei.

B...

Dintr'o a doua dare de seamă ce ni-se trimite despre aceeași adunare scoatem următoarele:

Un punct fără îndoială de interes al acestei adunări, a fost, după a mea socotință, întrebarea pusă adunării de cătră dl inv. din Orăștie *Ioan Branga*, privitor la cunoscutul circular al Părintelui Metropolit Miron față de cântările »naționale« în școală. Dl Branga a pus adunării întrebarea: *Cum se înțelegem noi învățătorii acest circular ținut în forme foarte nehotărîte?* Propune adunării să înainteze consistorului o rugare, ca consistorul să întocmească dară o listă, pe care să fie însemnate cântările cele ieritate ori apoi cele oprite, ca să știm de ce să ne ținem. Așa ori-ce cântare ni-se poate spune că e ațîțătoare, și eu învățînd pe copii câte-o cântare sînt tot cu frica în spate, că da de-a fi și asta de cele »oprite«! A rămas să se înainteze numita rugare la Consistor.

POSTA REDACȚIEI.

D-lui P.P. în P. Îți mulțumim înainte pentru ajutorul ce ni-l vei da, trimițîndu-ne știri din partea locului. Ne-a bucurat bunăvointa ce ni-ai arătat.

D-lui N.T. în S. s. Da, conțîm la ajutorul D-Tale și în viitor.

D-lui Floridor în București. Nu se poate folosi. E așa lucrată, că dacă frasă de frasă a-i desface-o, te-ai alege cu un mînușchi mare de aforisme, fiecare de sine stătător. Așa ca un întreg, nu e reușită.

D-lui I.P. în Sadu. N'am publicat introducerea, fiind prea străin întreg lucrul pentru cetitorii nostri, dar mai ales de aceea nu, că prea îi dai prin ea importanță fleacului aceluia de C. presupunînd că în urma scrisorii lui ar fi încetat lumea a Vă trimite. A încetat, că așa-s oamenii, nu se prea rup cu darurile, dar nu de altceva.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin**

LOTERIE.

Tragerea din 4 Ianuarie st. n.					
Budapesta:	33	85	28	64	29
Tragerea din 11 Ianuarie st. n.					
Timișoara:	56	65	25	57	60
Tragerea din 8 Ianuarie st. n.					
Sibiu:	10	42	33	13	32

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 7-1^a Ian. st. v.

Zilele	Călinarul vechiu	Călinarul nou
Dum. după Botez. gl. 8., sft. 11.		
Dum.	7 † Sob. S. Ioan Botez,	19 Sara
Luni	8 C. George și Domnica	20 Fah. și Seb.
Marti	9 S. Mc. Polievt	21 Agnes
Merc.	10 Păr. Grigorie Nisis	22 Vincentie
Joi	11 Cuv. P. Teodosie	23 Log. Mariei
Vineri	12 S. Mța Tațiana	24 Timoteiu
Sămb.	13 S. Mc. Ermil	25 Înt. lui Pav.

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu.

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoștiința, că am deschis aici în casele D-lui Simion Corvin (Piața școalei Nr. 12) sub firma mea înprotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvălie de sticlărie, chipuri, porcelană și marfă de collonie.

Fiind nisuița mea de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricele cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuarea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai eftine și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de serviciu solid și prompt pe lângă prețuri eftine, îmi iau voie a vă cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(264) 1—15

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Rame de ferestii, Icoane sfinte și Oglinzi.

Haine de călușeri!

Aduc la cunoștiința celor-ce au trebuință, că subscrisul pregătesc, la cereri, în timp scurt și cu preț moderat,

haine de călușeri

după trebuință și număr. În același timp înștiințez, că dau și numai în folosință vestminte de călușeri, tot pe lângă un preț moderat.

*

Cu o cale am onoare a atrage luarea aminte a publicului, asupra prăvăliei mele de rufărie de tot felul, aflătoare în Orăștie, Piața-mare.

Cu distinsă stimă

Ion Lăzăroiu

negustor romn.

(265) 4—7

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE!

Am onoare a aduce la cunoștiința stimaților amatori de flori, că subscrisul în decursul întregului carnaval, sînt în poziție să servesc cu **rose, camelii, narcise**, și alte flori, proaspete.

Fac totodată cunoscut și aceea, că primesc și efectuesc îndată comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc, cu cele mai moderate prețuri

Cu stimă

H. M. Hedwig

Piața-mare Nr. 1 în casele dlui F. Schäser.

(266) 2—2

BUCHETE DE NUNTĂ

C A M E L I I

R O S E

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Nr. 5/1896.

(267)

CONVOCARE.

Domnii acționari ai societății, se invită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la a X-a adunare generală ordinară, care se va ține în Orăștie la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 oare după amiazi în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare Nr. 2), cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual a Direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Decisiune asupra compturilor anuale.
4. Împărțirea profitului curat.
5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor.
6. Alegerea alor 2 membri în Direcțiune
7. Alegerea comitetului de supraveghiare pe un nou period de 3 ani
8. Eventuale propuneri făcute în temeiul § 28 din statute.
9. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sînt poștiți a-și depune acțiunile și documentele de plenipotență la casa institutului cel mult până la 19 Februarie a. c. st. n. 12 oare antemeridiane.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie 1896 st. n.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director-executiv.